

Για την ανάπηρη που δοξάζει τον Θεό και υπομένει

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

- (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)
- Γράφει ο Μοναχός Σάββας ο Καψαλλιώτης

Έλαβα ένα γράμμα με κάτι αξιοθαύμαστο:

«Ήμουν ορφανός από πατέρα και άπιστος. Έζησα ως έφηβος με ασωτίες και αμαρτίες και έμεινα μερικά χρόνια εις την φυλακή όπου μετενόησα.

Ένα χρόνο πριν αποφυλακιστώ, αυτοκτόνησε η μητέρα μου.

Τώρα δεν είχα κανέναν. Οι πρώην φίλοι μου, οι αλητοπαρέες δεν υπήρχαν πλέον για μένα.

Προσευχόμουν να με φωτίσει ο Θεός για ένα Χριστιανικό γάμο ή να γίνω μοναχός. Γνώρισα την Ν., αρραβωνιαστήκαμε και σύντομα έγινε ο γάμος μας. Σας στέλνω τη φωτογραφία μας να εύχεσθε να ζούμε, όπως θέλει ο Θεός.

Η πεθερά μου Βαλ. είναι 41 ετών και είναι σε αναπηρικό καροτσάκι, τα χέρια της κομμένα εις τους αγκώνες και τα πόδια της κομμένα εις τους μηρούς.

Τώρα δοξάζει τον Θεόν και υπομένει...

Τι είχε συμβεί; Όταν ήταν νέα έγινε φιλονικία με Χριστιανούς για την ύπαρξη Θεού, η Β. τους είπε: «Δεν πιστεύω ότι υπάρχει Θεός, ας μου κόψει το χέρι και θα πιστέψω».

Η συζήτηση έλαβε τέλος.

Μετά από ημέρες, καθώς ταξίδευε το τραίνο, εκτροχιάστηκε...

Πολύνεκρο το δυστύχημα...

Η πεθερά μου πολύ βαριά τραυματίστηκε, οι γιατροί της έκοψαν τα χέρια και τα πόδια.

Απ' αυτό έγινε πιστή και υπομένει την αναπηρία της»...

Απόσπασμα από το βιβλίο, «Σάββας Καψαλιώτης Γέρων, Ψυχωφελείς ιστορικές διηγήσεις, θαυμαστά γεγονότα και σημειώσεις από την πορεία της ζωής του», των εκδόσεων Ορθόδοξος Κυψέλη.

Πηγή: pemptousia.gr